

samostatný dokument, který ne vždy vyrovnaně postihuje jednotlivé oblasti činnosti školy. Inspektoři nehodnotí pouhou kvalitu předloženého dokumentu, zajímají se mimo jiné o to, jak je koncepce sdílána pedagogy a v odpovídající míře dalšími aktéry ve vzdělávání a jak je naplňována. Ve většině škol (72,7 %) se daří naplňovat společnou vizi na očekávané úrovni.

Samotný školní vzdělávací program (ŠVP) ještě všude neplní roli zásadního dokumentu, jehož cíle jsou srozumitelné pro pedagogy i rodiče. Projevuje se to mimo jiné v tom, že vyučující se při plánování výuky spoléhají zejména na používané učebnice nebo je vedení škol zbytečně zatěžuje požadavkem na vytváření paralelní pomocné dokumentace (například takzvané tematické plány). V některých případech školy nereagovaly na změny v kurikulárních dokumentech (RVP) a své ŠVP neaktualizovaly.

Jen výjimečně ČŠI zjistila, že školy nenaplňují své zaměření deklarované v ŠVP. Byly to například případy, kdy nebyla realizována výuka dalšího cizího jazyka, nebyla využívána v ŠVP uvedená podpora výuky prostřednictvím ICT, byly zrušeny takzvané sportovní třídy, jejichž výuka byla v ŠVP i nadále popisována.

Mezi nejúspěšnější oblasti hodnocení patří spolupráce s vnějšími partnery. Celkem 28,6 % škol dosáhlo výborné úrovně. Devět z deseti škol funguje podle jasných pravidel a ve spolupráci s partnery se jim daří vytvářet bezpečné místo pro vzdělávání žáků. Rovněž stále vysoká zůstává výborná nebo očekávaná úroveň v oblasti zajišťování zdravého školního klimatu. Ke zhoršení došlo v oblasti zajišťování optimálních personálních a materiálních podmínek (74,9 %).

Podstatně méně úspěšně je hodnoceno aktivní řízení, pravidelný monitoring a vyhodnocování práce školy a přijímání účinných opatření. Počet škol, u nichž byla zjištěna úroveň vyžadující zlepšení, se zvýšil na 43,3 %. Mezi nejčastějšími slabými stránkami v řídicí práci ředitelů byly v této souvislosti uváděny obecně málo účinný kontrolní systém, nedostatky v hospitační činnosti (chybějící jednotná hodnotící kritéria), nesystematická činnost při zjišťování nedostatků zejména v oblasti kvality výuky, absence zpětné vazby k práci učitelů, nepřijímání adekvátních opatření.

Při hodnocení koncepce zajištění rovných příležitostí ve vzdělávání bylo zjištěno, že přestože klesá počet škol, které realizují promyšlený systém vlastních podpůrných aktivit na základě znalosti a vyhodnocení složení žáků školy a jejich potřeb, stále jich je většina (72,6 %). Ostatní uskutečňují pouze dílčí podpůrné aktivity, kterými reagují na aktuální potřeby jednotlivých žáků nebo poptávku rodičů.

Při péči o naplnění potřeb učitelů a jejich profesní rozvoj i nadále na naprosté většině škol výrazně převažuje orientace na plánování jejich dalšího vzdělávání prostřednictvím plánů DVPP.

Učitelé na hodnocených školách byli mimo jiné dotazováni, jak často jsou hodnoceni nebo získávají zpětnou vazbu. Stejný dotaz dostali ředitelé škol. Shodně uvedli, že nejčastější zpětná vazba je od ředitelů škol.